

Remiss – Boverkets förslag till föreskrifter om bostäders lämplighet för sitt ändamål (dnr 2478/2023)

Ärendet

Föreningen Sveriges Byggnadsinspektörer, FSB har fått en remiss från Boverket som gäller förslag till nya föreskrifter om säkerhet vid användning av byggnader.

FSB har även sedan tidigare genom medverkan i de olika remissgrupper inom olika BBR-kapitel som har haft regelbundna möten framfört synpunkter.

FSB har sammanställt synpunkter som övergripande kommentarer samt som detaljerade kommentarer på vissa kapitel i förslaget.

De detaljerade kommentarerna redovisas under rubriker med kapitel och namn lika de som finns i föreskriften.

Övergripande kommentarer

FSB är positiv till att nuvarande byggregler delas upp i ett antal egna föreskrifter för respektive avsnitt. Strukturen i föreskriften med övergripande bestämmelser, uppförande av nya byggnader och ändring av byggnader är tydlig.

Det är viktigt att samtliga föreskrifter kommer ha samma struktur för igenkänning vilket gör det enklare för alla att förstå och hitta i föreskriften.

Tyvärr verkar det inte bli så, då brand och EKS-delen verkar få en annan struktur (som kanske är bättre..).

Enligt Boverket är syftet med Möjligheternas byggregler att ändra regelmodellen men inte att förändra kravnivån.

Ändringarna på föreskriftsnivå som föreslås kommer innebära en ändrad kravnivå i praktiken vilket inte har kommunicerats tydligt av Boverket.

FSB har sedan tidigare remissvar uttryckt en oro över att ta bort de allmänna råden, då dessa i flera fall tydligt visar hur man kan göra för att uppfylla föreskriften.

Man behöver inte uppfinna hjulet på nytt i varje projekt, utan ska kunna använda det föreslagna utförandet som anges i de allmänna råden.

FSB anser att det nya systemet bara gynnar de allra största byggtreprenörerna och byggherrarna som redan idag har en organisation (konstruktörer, projektörer och experter) som klarar av att visa hur se avser att uppfylla samhällskraven.

Den stora massan av ärende som Byggnadsnämnderna kommer i kontakt med avser nybyggnad och ändringar av småhus och komplementbyggnader.

Denna grupp kommer missgynnas om de allmänna råden tas bort.

Dessa projekt kommer bli betydligt dyrare och ta längre tid, då man behöver anlita projektörer/konstruktörer i en större omfattning när "facit" (de allmänna råden) försvinner.

Detta kan inte vara andemeningen med tanke på att nya systemet skulle förenkla... FSB föreslår att man inför två varianter, som visserligen redan finns idag, men som många verkar ha missat.

En variant där man följer de allmänna råden (som blir kvar för denna variant) och en variant där man kan vara innovativ och ta fram egna lösningar som man via verifiering visar att de uppfyller samhällskraven, liksom enkel dimensionering och annalistisk dimensionering avseende brandkapitlet.

Byggherren får själv välja vilken variant man vill välja.

Nya krav tillkommer i föreskrifter och vissa krav försvinner eller blir mer otydliga då allmänna råd försvinner.

Enligt Boverket kan tidigare allmänna råd fortfarande kan vara ett sätt att uppfylla föreskriftskraven, men det fungerar inte då dessa inte har den juridiska bindning som det allmänna rådet har i dagsläget.

När föreskriften saknar tydliga kvantitativa krav blir kravnivån otydlig.

Vår bedömning är att både kommunerna och de allra flesta byggherrarna vill ha tydliga krav för att undvika egen tolkning och en fördyrad process som dessutom spräcker tidplaner.

Med otydliga krav finns det stor risk att byggherren tror att kraven är uppfyllda och att det upptäcks först inför slutbesked att kommunen har en annan uppfattning.

Det kan verkligen inte vara rätt väg att gå för att minska bostadsbristen, möta lågkonjunktur, materialbrist och höga räntor.

Överlag känns det som det nya förslaget har en extremt dålig timing.

Vi har sällan skådat så många problem på samma gång, en pandemi, ett krig, höga räntor, materialbrist och dålig lönsamhet med konkurser som följd.

Att i det läget införa ett helt nytt regelverk är oansvarigt.

Det nya regelverket kommer innebära att alla aktörer i processen, byggherrar, kontrollansvariga, entreprenörer, projektörer, konstruktörer, byggnadsinspektörer och arkitekter måste utbilda sig för att kunna verka inom området.

Detta i en tid då i stort sett samtliga aktörer har det kärvat ekonomiskt.

Risken är att byggnadsinspektören tvingas att antingen acceptera brister som inte skulle ha godkänts som en mindre avvikelse inför startbesked eller så tvingas byggherren ändra vilket medför stora kostnader och förlorad tid.

Samma problematik kommer uppstå vid bedömning av att samhällskraven är uppfyllda för att få slutbesked.

Byggnadsinspektörerna kommer bli väldigt utsatta i sin yrkesroll, då de är de som ytterst ska säkerställa att samhällskraven uppfylls om inte byggherren vill ta sitt ansvar.

Det kommer verkligen inte bli lätt att behålla/rekrytera nya byggnadsinspektörer.

Om man överhuvudtaget ska gå vidare med det nya systemet, måste det till en övergångsperiod på minst 5 år!

Boverket menar att branschen ska ta ett större ansvar och driva utvecklingen genom att ta fram förslag på nya lösningar och också ta fram standarder.

Vi menar att det är riksdag, regering och Boverket som ska sätta tydliga krav och inte branschen.

Branschen arbetar främst efter eget intresse (vinstintresse) och inte efter att uppfylla samhällets krav.

Vi ifrågasätter starkt om den här förändringen leder till ett hållbart byggande med rätt kvalitet och byggnader som fungerar under hela brukstiden.

Risken blir att vi får byggnader som i stort sett bara klarar den 2-årsfrist som entreprenörerna idag har via sin 2-årsgaranti.

Sedan är det byggherren och försäkringsbolag som får fixa till åtgärder i efterhand. Detta är både samhällsekonomiskt och miljömässigt förkastligt.

Vi har samhällskrav för att vi ska ha byggnader som håller en viss standard och som är framtagna för att skydda tredje man mot olyckor, brand och hälsa.

Nuvarande förslag är ungefär som att föreslå att vi tar bort alla poliser som utför fartkontroller – var och en ska istället ta ansvar för att man inte kör för fort, för i så fall ska man skriva ut en bot till sig själv. Nu kommer det inte bli aktuellt i så många fall, eftersom man på samma sätt som nu föreslås ska branschen själv ta fram lösningar=självt bestämmer vilken hastighetsgräns som ska gälla...!

Om byggherren föreslår en ny lösning som inte återfinns i standarder, handböcker eller andra branschdokument ska förslaget enligt boverket styrkas med riskanalyser som visar att funktionskraven är uppfyllda.

När det gäller standarder, så kommer det dessutom finnas många olika standarder som kommer att tas fram, då detta görs av vinstdrivande företag.

Hur ska byggnadsinspektören veta vilken standard som är den "riktiga" om det finns olika? Hade staten/Boverket ansvarat för att det finns EN standard hade det varit något helt annat.

Införandet av fler standarder innebär dessutom att vi snart är tillbaka på den detaljreglering som fanns i gamla SBN, det vill säga att du bara kan göra som den föreslagna standarden säger. Är det detta som är syftet?

Det var väl just en valfrihet vi ville åstadkomma med de allmänna råden?

Att byggherren antingen gjorde som de allmänna råden föreslog eller på ett annat sätt om byggherren ville vara innovativ.

Nu är det öppet för både svenska och utländska företag att förse marknaden med standarder och byggtekniska lösningar. Finns det något annat demokratiskt land som har infört "hopp och lek" till byggbranschen?

Samhällskraven ska utvecklas av Boverket, som därmed också måste få betydligt mer budget för att kunna ta fram enhetliga tekniska lösningar.

Annars har vi snart 290 olika "lagstiftningar".

Det är högst oklart hur byggnadsinspektören ska ta ställning till en riskbedömning och vilken kompetens som krävs hos den som gör riskanalysen.

Detta med krav på byggnadsinspektörens kompetens är även något som FSB har tagit upp i tidigare remissvar.

FSB anser att det är Boverkets uppgift att ta fram vilken kompetens som byggnadsinspektörerna (och bygglovshandläggarna) ska ha.

Det är inte rimligt att lägga det ansvaret på fritidspolitiker utan någon spetskompetens i PBL/BBR/EKS som man i nuläget gör enligt PBL 12:7.

Även detta behöver Boverket få uppdrag att utreda.

Annars kommer samtliga kommuner i landet behöva ta fram egna kravnivåer där sådana saknas i föreskriften så att bedömningen blir lika i alla ärenden hos just den kommunen. Detta kommer kräva mycket resurser och också högre kompetens hos byggnadsinspektören.

Boverket skriver att standarder, handböcker eller andra branschdokument kan användas för att tolka föreskriften.

Vissa standarder som finns idag är inte tillgängliga för alla, standarder från SIS måste beställas och varje standard kostar.

Är det rimligt att man som engångsbyggherre/småprojekt ska köpa dyra standarder för att kunna bygga?

Ska inte lagstiftning och samhällskrav vara tillgänglig för alla?

Sällanbyggare och privatpersoner kommer sannolikt inte beställa alla standarder som kan vara bra att ha i ett projekt och kommer därför gå miste om de kravnivåer som idag kan finnas i de allmänna råden.

Boverket vill inte rekommendera några standarder eller informera om standarder som kan vara användbara.

Kommunerna behöver skaffa de standarder som byggherren hänvisar till för att bedöma om standarden är tillämplig i aktuellt ärende.

Det innebär en oöverskådlig kostnad för landets alla kommuner.

Dessutom ska varje kommun göra sin bedömning om standarden accepteras.

Det nämns ingenstans i konsekvensutredningen om byggherren kan hänvisa till utländska standarder, så dessa ska kommunerna kanske också införskaffa?

Kraven på projekteringen ökar med fackmässiga handlingar, högre kompetens hos byggherren och fler handlingar som ska tas fram inför ett startbesked.

Vi håller med om att det underlättar byggnadsnämndens handläggning men byggherrarna kommer sannolikt klaga på att byggnadsnämnden ställer onödiga krav på dokumentation vilket fördröjer och försenar projekten.

Otydliga krav på projekteringen i föreskriften förenklar inte byggprocessen.

Inom flera områden har krav tagits bort i föreskriften med hänvisning att frågan bevakas i annan lagstiftning, till exempel i Arbetsmiljölagen.

Arbetsmiljöverket bevakar inte sina krav inför byggstart vilket görs enligt PBL.

Det innebär en stor risk att färdig byggnad inte kommer uppfylla samhällets krav och det kommer bli orimligt att kräva rättelser i efterhand.

Vi anser att kraven inte kan tas bort från PBL-lagstiftningen innan man vet att de bevakas aktivt av andra myndigheter i byggprocessen.

AVDELNING I. ÖVERGRIPANDE BESTÄMMELSER

1 kap. Övergripande bestämmelser

Mindre avvikelser från föreskrifterna i denna författning

Enligt föreskrifterna:

3 § Mindre avvikelser får göras från föreskrifterna i denna författning i enskilda fall om

- 1. det finns särskilda skäl,*
- 2. byggnaden ändå kan antas bli tekniskt tillfredsställande och*
- 3. det inte finns någon avsevärd olägenhet från annan synpunkt.*

Mindre avvikelser från föreskrifter godkänns idag i beslut om lov eller startbesked enligt BBR 1:21. Enligt förslaget är det byggherren som ansvarar för att avgöra om mindre avvikelser kan tillämpas. I dagsläget är det extremt ovanligt att byggherren presenterar mindre avvikelser från byggreglerna, eller ens har uppfattning om att det är en avvikelse. Vi är tillbaka till vårt resonemang om trafikpolisens hastighetskontroll, som man istället skulle överlämna till varje enskild bilist..

Det är i stort sett alltid byggnadsinspektören som upptäcker avvikelser och kräver en redovisning från byggherren varför avvikelserna finns och hur funktionskraven blir uppfyllda. Byggherren är alltså mycket ovan att ta det ansvaret.

I och med att föreskriften blir mer otydlig utan exempel i allmänna råd kommer byggherren oftare behöva analysera om föreskriften följs eller om det är en mindre avvikelse. Detta nämns inte som en konsekvens i remissförslaget.

Det framgår inte i remissförslaget om byggnadsnämnden ska förtydliga mindre avvikelser i beslut om lov eller startbesked. Vi anser att det fortsatt ska finnas krav på att mindre avvikelser dokumenteras i projektet antingen av byggherren eller i beslut från byggnadsnämnden.

Tolkning av om en åtgärd är en avvikelse eller inte beror på den utförda riskbedömningen. Om byggnadsnämnden inte anser att man har utfört en korrekt riskbedömning och en åtgärd är att betrakta som avvikelse ska denna då behandlas i ett kompletterande beslut eller som en brist i slutbeskedet om nämnden anser att den kan godtas. Detta blir en viss osäkerhet för byggherren om man har gjort erforderliga riskanalyser och att dom är utförda på ett korrekt sätt. Byggherren får ett stort ansvar att säkerställa att byggnaden uppförs fackmässigt vilket kan antas fördyra processen för den byggherre som inte är van att driva projekt.

Definitioner

I förslaget till föreskrifter definieras att:

5 § I denna författning avses med avskiljbar del av ett rum: ett utrymme för en bostadsfunktion, som finns i samma rum som utrymmet för en

annan bostadsfunktion, och som är utformat så att delen skulle kunna skiljas av och bli ett separat rum,

I BBR 3:22 anges i dag att avskiljbar del av ett rum ska ha fönster mot det fria. Motsvarande krav har enligt konsekvensutredningen, s 78, flyttats till föreskriften hygien, hälsa och miljö. I den föreskriften ställs inga tydliga krav på att det ska finnas ljus i alla rum eller avskiljbara delar av rum. Om krav på fönster mot det fria separeras från krav på avskiljbara rum bör man göra ett tillägg i föreskriften för hygien, hälsa och miljö som förtydligar att det ska finnas tillgång till ljus i samtliga rum i bostaden, där människor vistas mer än tillfälligt.

Projektering och utförande

Förslaget till föreskrifter anger att:

8 § *Byggnader ska projekteras*

- 1. på ett fackmässigt sätt,*
- 2. så att arbetet kan utföras på ett sådant sätt att kraven i dessa föreskrifter uppfylls, och*
- 3. så att förutsatt underhåll kan ske.*

Projekteringen ska dokumenteras.

Första och andra styckena gäller inte om det är uppenbart obehövligt.

Begreppet fackmässigt sätt är otydligt och kommer sannolikt uppfattas på olika sätt av olika kommuner och av byggherrarna. Allmänt råd BBR 2:31 anger att projektering bör redovisas på ritningar och andra handlingar vilket anger en viss nivå på redovisningen som saknas nu. Det finns inga exempel i remissförslaget på när det är obehövligt med fackmässig dokumenterad projektering. Även här kommer kommunerna och byggherrar ha olika uppfattningar.

Enligt författningskommentaren omfattar projektering både utformningskrav och tekniska egenskapskrav. Projekteringen ska vara klar för de delar som krävs inför beslut om bygglov och startbesked. Eftersom det saknas allmänna råd kommer behovet att öka, att pröva om förslaget uppfyller kraven i föreskrifterna med hjälp av riskbedömning. Detta kan komma att medföra en längre handläggningstid hos kommunen för att bedöma om det är godtagbart samt vid ändringar en fördyrande process för byggherrar. Det innebär även en större ansträngning för att ärenden ska kunna handläggas inom de tidsfrister som plan- och bygglagen idag begränsar till tio veckor för bygglov och fyra veckor för anmälningsärenden. Oprecisa regler, med stort utrymme för tolkning, och begränsat tid för handläggning ställer ännu större krav på resurser hos kommunen med ökade kostnader för byggherren.

Ingår det i dokumentationen att visa att kraven i förordningen uppfylls? Om byggherren hänvisar till en ny framtagna standard hur ska då den värderas? Vem avgör att standarden är korrekt och uppfyller kraven i förordningen. Att branschen tar

fram egna standarder för utformning av bostäder utan allmän inblandning eller kontroll leder troligen till att byggherrens ekonomiska intressen ställs före den boendes behov och till en god bostad.

Särskilt om ändring av byggnad

Förslaget till föreskrifter anger att:

10 § Vid ändring av en byggnad ska det klarläggas om

1. byggnaden har sådana brister avseende kraven på lämplighet för sitt ändamål som kan åtgärdas inom ramen för den planerade åtgärden,
2. den planerade åtgärden kan medföra en försämring av egenskaperna i fråga om lämplighet för sitt ändamål i den befintliga byggnaden, och
3. ändringen kommer att medföra en negativ påverkan på byggnadens kulturvärden och hur en sådan negativ påverkan kan undvikas.

Det är otydligt i vad som menas med att "det ska klarläggas". Det ställs inga krav på dokumentation eller kompetens hos den som ska utföra undersökningen. Varför används inte begreppet förundersökning i föreskriften som i BBR 2:311?

Konsekvensutredningen borde ge exempel på hur man ska klarlägga och att det i enkla ärenden kan vara en beskrivning från byggherren.

Det blir svårt för kommunerna att bevaka hur statusen är i bostaden avseende lämpligheten. Allt ansvar kommer att vila på byggherren.

Det är tveksamt om byggherren kommer att göra extra åtgärder om det inte kontrolleras av någon. I mindre ärenden där kommunerna varken har tekniskt samråd, arbetsplatsbesök eller slutsamråd finns det stor risk att byggherren inte har gjort erforderlig riskbedömning av ett projekt.

Byggherrens ansvar för hur och när en förundersökning ska göras är oklar.

Kan byggnadsnämnden kräva in en förundersökning för att se att man gör de åtgärder som föreskrifterna avser? Om avsteg görs vid ändring av byggnad ställer det stora krav på byggherren att utförd riskbedömning som ska komma fram till om avsteg kan tillämpas är utförd på ett korrekt sätt. Riskbedömning blir en extra kostnad för de små byggherrarna medan de stora byggherrarna gör mycket av detta redan idag.

Kontroll

Det är bra med ett tydligt krav på kontroll i olika skeden i byggprocessen och i färdig byggnad. Vår tolkning är att krav i föreskriften gäller en heltäckande kontroll som byggherren ska utföra och dokumentera i sitt projekt. Kontrollen ska styrka att det som utförs uppfyller de krav som gäller vilket 10 kap. 5 § PBL anger.

Dessutom ska byggherren ta fram en kontrollplan enligt 10 kap 6 § PBL med särskilt utvalda kontrollpunkter efter en riskbedömning som ska fastställas i startbeskedet.

Detta nämns i texten i avsnitt 5.2.6: De kontroller som regleras här ska göras av byggherren oavsett vilka kontroller som regleras i kontrollplanen. Det bör formuleras tydligare i en kommande vägledning från boverket att det handlar om kontroller med olika syften som ska dokumenteras på olika sätt. Kontrollen ska styrka att det som utförs uppfyller de krav som gäller vilket 10 kap. 5 § PBL anger.

AVDELNING II. UPPFÖRANDE AV NYA BYGGNADER

2 kap. Utformningskrav på bostäder vid uppförande av nya byggnader

Enligt forskrifterna:

1 § *En bostad ska utformas och dimensioneras för bostadsfunktionerna med hänsyn till*

- 1. sin långsiktiga användning,*
- 2. sin storlek,*
- 3. det antal boende som den är avsedd för, och*
- 4. behovet av avskiljbara delar av rum.*

2 § *En bostad ska utformas och dimensioneras för den inredning och utrustning som behövs för bostadsfunktionerna.*

3 § *En bostad ska ha minst ett rum för personhygien.*

Begreppet "långsiktig användning" behöver förtydligas och definieras så att det tydligt framgår att utformning och dimensionering ska uppfylla generella krav och behov och inte avser enskilda personer eller enskilda målgruppers preferenser. Det är även oklart hur bostadens storlek ska värderas i förhållande det antal boende som den är dimensionerad för och hur behovet av avskiljbara delar av rum ska uppfyllas samt hur det ska regleras över tid. En relativt stor lägenhet avsedd för få individer har ett mindre behov av avskiljbara delar som kan förändras om antalet individer som bor i lägenheten av olika orsaker utökas. Om nya krav på avskiljbarhet uppstår leder det även till ytterligare behov, t.ex. fönster, och att bostadsfunktioner, t.ex. inredning för matlagning och förvaring, behöver utökas. Om detta inte genomförs ska och kan nämnden då ingripa med tillsyn? I 3 kap 1 och 17 §§ plan och byggförordningen anges att bostäder ska *i skälig utsträckning ha avskiljbara utrymmen för söm och vila, samvaro, matlagning, måltider, hygien och förvaring* för att uppfylla kraven på att *vara lämplig för sitt ändamål* enligt 8 kap 1 § 1 plan- och bygglagen. Det saknas resonemang och/eller definition av vad som anses vara skälig utsträckning i föreskriften.

Föreskriften kommer troligen leda till att det byggs fler bostäder med öppna planlösningar även för större lägenheter. Detta kan få konsekvenser för bullerkrav i bullerutsatta områden där bullerförordningen eller planbestämmelser anger att hälften av bostadsrummen ska vara vända mot ljuddämpad sida.

Det saknas kommentarer i förslaget som beskriver vilka konsekvenserna som förslaget till nya föreskrifter medför.

Utan tydliga råd för hur inredning ska utformas och dimensioneras för att uppfylla kraven kommer det leda till osäkerhet hos byggherren om kraven är uppfyllda när ansökan görs och riskerar utdragna handläggningstider, krav på att projektera om samt en fördyrad och utdragen process.

Föreskrifterna anger även att:

4 § *En bostad ska ha utrymme för att maskinellt tvätta och torka tvätt.*

5 § *Utrymmet för att tvätta och torka tvätt kan finnas utanför bostaden och delas av flera bostäder. Utrymmet ska finnas i bostädernas närhet. Utrymmet ska vara dimensionerat för de bostäder som delar funktionen.*

Vad som avses med *i bostäder närhet* är otydligt och behöver definieras.

Vidare anger föreskrifterna att:

6 § *Bostadsfunktionerna samvaro, matlagning och måltider kan delas av flera boendeenheter som är avsedda för en person. De delade funktionerna ska finnas i anslutning till boendeenheterna. De delade funktionerna ska vara dimensionerade så att de är lämpliga för det antal personer som delar dem.*

Bostadsfunktionen matlagning får delas av högst tolv personer.

Första stycket gäller inte för

- 1. särskilda bostäder för personer med nedsatt funktionsförmåga, och*
- 2. särskilda boendeformer för äldre.*

7 § *Rum för personhygien kan delas av högst tre boendeenheter som är avsedda för en person. Rummet ska finnas i anslutning till, och på samma plan, som boendeenheterna.*

Bestämmelsen gäller inte för

- 1. särskilda bostäder för personer med nedsatt funktionsförmåga, och*
- 2. särskilda boendeformer för äldre.*

Paragraferna 6 och 7 bör ses över och anpassas till de behov som finns för moderna kollektiva boenden. Det bör till exempel vara möjligt att två personer delar på en boendeenhet och att det är möjligt att vissa boendeenheter har ett eget hygienrum som inte är tillgängligt om det finns ett tillgängligt gemensamt hygienrum som delas av fler än tre boendeenheter.

AVDELNING III. BOSTÄDER VID ÄNDRING AV BYGGNADER

4 kap. Krav på bostäder vid ändring av byggnader

Anpassning och avsteg vid ändring av byggnader

Föreskriften anger att:

1 § Vid ändring av byggnad ska den ändrade delen uppfylla kraven i 2 och 3 kap. i denna författning. Kraven får dock anpassas och avsteg från kraven får göras om

1. det krävs för att uppfylla kraven på varsamhet,
2. det krävs för att följa förbudet mot förvanskning,
3. det är oskäligt att uppfylla kravet med hänsyn till ändringens omfattning,
4. bostadens lämplighet för sitt ändamål bara blir försumbart bättre om kravet uppfylls,
5. kostnaden är oskäligt hög i förhållande till den förväntade nyttan,
6. det finns tekniska skäl, eller
7. det krävs för att ett annat utformnings- eller tekniskt egenskapskrav ska kunna tillgodoses på en godtagbar nivå eller för att tillvarata byggnadens kulturvärden.

Förslaget ger, som anges i beskrivningen, stort bedömningsutrymme vilket gör att det kan uppfattas som otydligt och svåröversäglbart. Förslagets konsekvensutredning behöver resonera om vilka bedömningar av kraven som kan ställas vid olika förutsättningar för de varierande typer av ändringar (tillbyggnad, ändrad användning eller ändring där användningen inte ändras).

Föreningen Sveriges Byggnadsinspektörer

Ulrika Nolåker, ordförande